

Ordenança general de gestió, recaptació i inspecció dels tributs locals

TÍTOL I: Normes generals en matèria tributària

CAPITOL I Principis generals

Art. 1r. Aquesta ordenança fiscal general té com a finalitat establir els principis bàsics i les normes de gestió, recaptació i inspecció comunes a totes les exaccions que constitueixen el règim fiscal d'aquesta entitat local, i es dicta fent ús de la potestat reglamentària específica que li atribueix l'art. 106.2 LRBRL i d'acord amb el sistema de fonts establert en l'art. 5.E de l'esmentada Llei bàsica. Les normes d'aquesta ordenança es consideren part integrant de les ordenances dels tributs propis, en tot allò que no hi estiga especialment regulat.

Art. 2n. Ambit d'aplicació

Aquesta ordenança fiscal general obliga:

- a) Ambit territorial: en tot el territori del terme municipal
- b) Ambit temporal: des de l'aprovació fins a la modificació o derogació.
- c) Ambit personal: a totes les persones físiques o jurídiques susceptibles de drets i obligacions fiscals i també als ens col·lectius que sense personalitat jurídica són capaços de tributació per ser centre d'imputació de rendes, propietats o activitats, segons el que estableix
- d) A'art. 33 de la Llei General Tributària.

Art. 3r. Interpretació de les ordenances

1. Exercint-se la potestat reglamentària de les entitats locals en matèria tributària per mitjà de les ordenances fiscals, que regulen els seus tributs i el de l'ordenança general de recaptació i inspecció, el Ple en pot dictar disposicions interpretatives i aclaratòries.
2. No s'admet l'analogia per estendre més enllà dels seus termes estrictes l'àmbit del fet imposable o el de les exempcions o bonificacions.
3. Per evitar el frau de la llei s'entén, a l'efect del número anterior, que no existeix extensió del fet imposable quan s'agreuge fets realitzats amb la finalitat provada d'eludir el tribut, sempre que produeixen un resultat equivalent al que es deriva del fet imposable. Per a declarar que existeix el frau de llei cal un expedient de l'Administració que aporte la prova corresponent i concedesca audiència a l'interessat.

Art. 4t. S'exigeix l'exacció amb la vertadera naturalesa jurídica i econòmica del fet imposable.

CAPITOL II: Elements de la relació tributària

Art. 5è. El fet imposable

1. El fet imposable és el pressupot de naturalesa jurídica o econòmica fixat en la Llei i ordenança fiscal corresponents, si s'escau, per a configurar cada exacció i la realització de la qual origina el naixement de l'obligació de contribuir.
2. Les ordenances dels respectius tributs completen, si s'escau, la determinació concreta del fet imposable mitjançant l'esment dels supòsits de no subjecció, com també les condicions en què naix l'obligació de contribuir.

Art. 6è. Subjecte passiu

En tot allò relatiu al subjecte passiu (principis generals, responsables del tribut, capacitat d'obrar i domicili fiscal), s'atèn al que disposen els art. 30 al 46 de la Llei General Tributària i a les modificacions que amb posterioritat puguen promulgar-se sobre aquestes matèries.

Especialment, i pel que fa al domicili fiscal, quan no s'efectua la preceptiva declaració del domicili dins el terme municipal, tenen la consideració de representants dels titulars de la propietat o activitat econòmica.

- a) Els administradors, apoderats o encarregats dels propietaris de béns o titulars d'activitats econòmiques.
- b) Si de cas hi manca, els masovers, arrendataris o parcera de finques rústiques, quan els seus propietaris o administradors no resideixquen al terme municipal.
- c) Els llogaters de finques urbanes, quan cadascuna d'elles estigen llogada a una sola persona i no residés en la localitat l'amo, administrador o encarregat.

Art. 7è. Base del gravamen

S'entén per base de gravamen, la qualificació del fet imposable com a mòdul d'imposició a l'efecte de fixar el deute tributari mitjançant l'aplicació d'una tarifa o d'una quantitat fixa assenyalada en cada cas.

Art. 8è. El règim d'estimació directa o indirecta que és d'aplicació respecte de la determinació de les bases tributàries, es regirà pel que disposen els art. 48, 50 i 51 Llei General Tributària, i s'estableix en l'ordenança pròpia de cada exacció els mitjans i mètodes per determinar la base imposable dins els règims expressats.

CAPITOL III: Deute tributari

Art. 9è. 1. El deute tributari és la quantitat que el subjecte passiu deu a l'Administració integrada per la quota tributària i incementada, si s'escau, amb els conceptes següents:

- a) Els recàrrecs exigibles legalment sobre les bases o les quotes.
- b) L'interès de demora, que serà l'interès legal dels diners vigent el dia que comença el guany d'aquest, i s'incrementa en 25%, tret que la Llei de Pressuposts Generals de l'Estat establezca un altre de diferent.
- c) El recàrrec de ajornament, fraccionament o pròrroga, fixat en el deute per cent.
- d) El recàrrec d'urgència que és del 20%.
- e) Les sancions pecunàries de caràcter fiscal.

2. L'interès de demora s'aplica:

- a) Als ajornaments, fraccionaments i pròrrogues que es concedeixen per al pagament del deute.
- b) A les infraccions greus.

3. Quan la Inspecció de Tributs o el servei municipal corresponent que té atribuït aquesta comesa, no ha apreciat l'existència d'infraccions tributàries, computarà els interessos de demora des del dia d'acabament del termini voluntari de pagament fins a la data de l'acta. Quan concorren infraccions tributàries greus, seran exigibles interessos de demora pel temps transcorregut entre l'acabament del termini voluntari de pagament i el dia en què se sancionen les infraccions.

Art. 10. Determinació de la quota

La quota és determinada:

- a) Per la quantitat fixa, assenyalada a l'efecte en l'ordenança cooresponent com a mòdul de tributació.
- b) Mitjançant tarifes establertes en les ordenances pròpies de cada tribut, que s'aplicaran sobre la base de gravamen.
- c) S'aplica al valor base d'imposició el tipus de gravamen que correspon.
- d) Globalment en les contribucions especials, per al conjunt dels que estan obligats a contribuir, pel tant per cent de es despeses de les obres i instal·lacions que s'imputa a l'interès particular, i es distribuirà la quota global entre els subjectes passius, d'acord amb mòduls que es fixen.

Art. 11. 1. Per a la determinació de la quantia de les taxes cal tenir en compte criteris genèrics de capacitat econòmica que responguen a paràmetres objectius de titularitat o gaudiment efectiu de renda i patrimoni dels subjectes obligats a satisfer-los.

2. Les quantitats fixes o els percentatges sobre la base referits a categories vials, seran aplicats d'acord amb l'índex fiscal de carrers aprovats per l'Ajuntament, amb caràcter general o per a cada tribut en especial.

Art. 12. El deute tributari s'extingeix, totalment o parcial, segons els casos, per:

- a) Pagament
- b) Prescripció
- c) Compensació, segons el que estableix l'art. 68 de la Llei General Tributària i l'art. 109 de la Llei de Bases de Règim Local.
- d) Condonació
- e) Insolvència provada del deutor

Art. 13. Del pagament

Pel que fa al pagament dels deutes tributaris regeix, en general, el que preveu en el títol II, capítol V, secció 2a, de la Llei General Tributària i el que preveu en el títol III d'aquesta ordenança.

Art. 14. De la prescripció

1. Prescriuen als quatre anys els drets i accions següents:

1.1 En favor dels subjectes passius:

- a) El dret de l'Administració per a determinar el deute tributari mitjançant l'oportuna liquidació, aquest termini comptat des del dia del guany o, si s'escau, des del dia en què finalitza el termini reglamentari per tal de presentar la declaració o l'autoliquidació corresponent.
- b) L'acció per a exigir el pagament dels deutes tributaris liquidats, comptat des de la data en què finalitza el termini de pagament voluntari.
- c) L'acció per a imposar sancions tributàries, comptat des del moment en què es cometen les respectives infraccions.

1.2 En favor de l'Administració: el dret a la devolució d'ingressos indeguts, comptat des del dia en què es va realitzar aquest ingrés.

2. Els terminis de prescripció a què es refereix l'apat. 1.1 del número anterior s'interromp:

a) Per qualsevol acció administrativa amb coneixement formal del subjecte passiu que condueix al reconeixement, regularització, inspecció, assegurança, comprovació, liquidació i recaptació de l'exacció produïda per cada fet imposable.

b) Per la interposició de reclamacions o recursos de qualsevol classe; Quan per culpa imputable a la mateixa Administració, aquesta no resolga dins el termini marcat per la legislació vigent el període de prescripció, tornarà a computar-se a partir del moment en què s'haja d'entendre transcorregut aquest termini.

c) Per qualsevol actuació del subjecte passiu que condueix al pagament o liquidació del deute tributari.

Per al cas de l'apat. 1.2 del núm. 1 anterior, el termini de prescripció s'interromprà per qualsevol acte fefaent del subjecte passiu que pretenga la devolució de l'ingrès indegut o per qualsevol acte de l'Administració en què hom reconeix l'existència.

3. La prescripció s'aplica d'ofici, sense necessitat que la invoque o exeptione el subjecte passiu.

Art. 15. De la condonació

Els deutes tributaris sols poden ser objecte de condonació, rebaixa o perdó d'acord amb Llei, en la quantia i amb els requisits que en aquesta es determine.

Art. 16. Insolvència provada del deutor

Els deutors tributaris que no han pogut fer-se efectius per insolvència provada del subjecte passiu i la resta de responsables, es declararan provisionalment estingits en la quantia procedent, mentre no es rehabiliten dins el termini de prescripció. Si després que el termini ha vençut no s'ha rehabilitat el deute, aquest quedarà definitivament extingit.

CAPITOL IV: Les infraccions tributàries i llur sanció

Art. 17. El concepte d'infracció tributària, classes i tipificació, sancions aplicables i òrgans competents per a la seua imposició, graduació, quantia i condonació, si s'escau, i la resta de conseqüències jurídiques en matèria d'infraccions tributàries les regulen els arts. 77-89 de la Llei General Tributària vigent i el RD 2.631/85, de 18 de desembre, sobre procediment per a sancionar les infraccions tributàries, amb les peculiaritats que s'assenyalen en els articles següents.

Art. 18. Concepte

1. Són infraccions tributàries les accions i omissions tipificades i sancionades en les lleis.

2. Són subjectes infractors les persones físiques o jurídiques que realitzen les accions o omissions tipificades d'infraccions en les lleis i, en particular, aquelles a les quals es refereix l'apat. 3r. de l'art. 77 de la Llei General Tributària.

Art. 19. Classes d'infraccions tributàries

Les infraccions tributàries podran ser simples o greus.

Art. 20. 1. Constitueixen infraccions simples l'incompliment d'obligacions o deutes tributaris exigits a qualsevol persona, siga o no subjecte passiu, per raó de la gestió dels

tributs i quan no constitueixen infraccions greus.

2. Dins els límits establerts per la llei, les ordenances dels tributs poden especificar supòsits d'infraccions simples, d'acord amb la naturalesa i les característiques de la gestió de cadascun d'ells.

Art. 21. Constitueixen infraccions greus les conductes següents:

- a) Deixar d'ingressar, dins els terminis reglamentaris assenyalats, la totalitat o part del deute tributari, dels pagaments a compte o fraccionats, com també les quantitats retingudes o que hagen hagut de retenir.
- b) Gaudir o obtenir indegudament beneficis fiscals, exempcions, desgravacions o devolucions.
- c) Determinar o acreditar improcedentment partides positives o negatives que cal deduir o compensar en les bases o en la quota en declaracions pròpies o d'altres.

Art. 22. Sancions

Les infraccions tributàries són sancionades, segons els casos, mitjançant multa pecuniària fixa o proporcional, i són acordades i imposades per l'òrgan que ha dictat l'acte administratiu pel qual es practique la liquidació tributària.

Art. 23. Les sancions tributàries són graduades atenent a cada cas concret a:

- a) La bona o mala fe dels subjectes infractors.
- b) La capacitat econòmica del subjecte infractor.
- c) La sanció repetida d'infraccions tributàries.
- d) La resistència negativa o obstrucció a l'acció investigadora de l'Administració tributària.
- e) El compliment espontani de les obligacions o deures formals i el retard en aquest.
- f) La transcendència per a l'eficàcia de la gestió tributària de les dades, informes o antecedents no facilitats i, en general, l'incompliment de les obligacions formals, pel que fa a les comptables o registrals i de col·laboració o informació a l'Administració tributària.
- g) La quantia del perjudici econòmic ocasionat a l'hisenda municipal.
- h) La conformitat del subjecte passiu o del responsable a la proposta de liquidació que li és formulada.

Art. 24. Límit de les sancions

1. Cada infracció simple és sancionada amb una multa de 1.000 a 150.000 PTA, tret del que disposa els supòsits especials inclosos l'art. 83 de la Llei General Tributària.

2. Les infraccions tributàries greus són sancionades amb multa proporcional de la meitat al triple del deute tributari. Així mateix són exigibles interessos de demora pel temps transcorregut entre la finalització del termini voluntari de pagament i el dia en què són sancionades les infraccions.

Art. 25. Condonació de sancions

Per causes justificades mitjançant expedient instruït a l'efecte, les multes imposades en concepte de sancions tributàries, poden reduir-se o deixar sense efecte mitjançant condonació gràciable amb respecte, en qualsevol cas, del que disposa la normativa tributària vigent.

La condonació gràciable la concedeixn discrecionalment els òrgans resolutius de la

corporació municipal, amb els límits següents:

- a) Per la Presidència, quan l'import de la sanció no excedeix de 601,01 €.
- b) Pel ple, les superiors a 601,01 €.

Cal, en qualsevol cas, la prèvia sol·licitud dels subjectes passius o responsables del tribut, i que aquests renunciïn expressament a l'exercici de tota acció d'impugnació corresponent a l'acte administratiu pel qual s'aprova la liquidació que inclou, de la qual deriva la sanció tributària, la condonació no pot aplicar-se a les persones que són reincidents, tret que concórreguen circumstàncies excepcionals que l'òrgan resolutori considera acceptable per tal d'atorgar el benefici.

CAPITOL V: Règim de previssió d'actes en via administrativa i recursos

Art. 26. Pel que fa a la revisió d'actes en matèria de gestió tributària i de recursos sobre actes d'aplicació i efectivitat dels tributs locals, es regeix el que disposa l'art. 14 del text refòs de la Llei d'Hisendes Locals, relacionada amb els arts. 108, 110 i 113 de la Llei 7/85 vigent, de 2 d'abril.

Art.27. Contra els actes de les entitats locals sobre aplicació i efectivitat dels tributs locals, pot formular-se, davant l'òrgan que els va dictar, el corresponent recurs de reposició previ al contenciós administratiu en el termini d'un mes, comptador des de l'endemà de la notificació expressa o exposició pública dels corresponents padrons o matrícules de contribuents: contra la denegació d'aquest recurs els interessats poden interposar recurs contenciós administratiu en el termini de dos mesos si la denegació és expressa i d'un any si és tàcita a comptar des de la data d'interposició del respectiu recurs de reposició.

Art. 28. Els interessats poden interposar directament el recurs contenciós administratiu contra els actes que posen fi a les reclamacions formulades en relació amb els acords d'aquesta corporació, en matèria d'imposició de tributs i aprovació i modificació d'ordenances fiscals, en el termini de dos mesos comptadors des de la publicació d'aquests en el Butlletí Oficial de la Província.

Art. 29. El règim de suspensió d'actes i acords sobre aplicació i efectivitat dels tributs locals és el fixat per l'art. 14 del text refòs de la Llei d'Hisendes Locals.

Art. 30. L'Administració pot rectificar, en qualsevol moment, d'ofici o a instància de l'interessat, i sempre que no hagen transcorregut cinc anys des que es va dictar l'acte objecte de rectificació, els errors materials o de fet, també com els aritmètics.

TITOL II: Normes de gestió tributària

Art. 31. Àmbit i caràcter de la gestió

1. La Gestió de les exaccions comprèn totes les actuacions necessàries per tal de determinar el deute tributari i la seua recaptació.

2. Els actes de determinació de les bases i deutes tributaris gaudeixen de presumpció de legalitat que sols pot destruir-se mitjançant revisió, revocació o anul·lació practicades d'ofici o per raó dels recursos pertinents.

3. Aquests actes són immediatament executius, tret que una disposició establezca expressament el contrari.

Art. 32. Les consultes

1. Els subjectes passius poden formular a l'Administració consultes degudament documentades pel que fa al règim o a la classificació tributària que, en cada cas, els correspon. La constestació té caràcter d'informació i no el de l'acte administratiu, i no vincula l'Administració ni l'administrat, tret dels supòsits previstos en l'art. 107,2 de la Llei General Tributària.

2. Tanmateix, el subjecte passiu que, dins el termini, compleix amb les obligacions tributàries d'acord amb la contestació que a la seua consulta dóna l'Administració, no incorrerà en responsabilitat si la consulta va reunir els requisits següents:

- a) Que haja comprès tots els antecedents i circumstàncies necessàries per a la formació del judici de l'Administració.
- b) Que aquells antecedents i circumstàncies no hagen patit alteració posterior; i
- c) Que hajagués formulat la consulta abans de produir-se el fet imposable o dins el termini concedit per a la seua declaració.

3. L'exenció de responsabilitat cessa quan es modifica la legislació aplicable i no impedeix, en cap cas, l'exigència d'interessos de demora a més a més de les quotes, imports o recàrrecs pertinents.

4. Els interessats no poden iniciar cap recurs contra la contestació, encara que puden fer-ho posteriorment contra l'acte administratiu basat en aquesta.

5. Correspon al president de l'entitat local l'evacuació de les consultes regulades en aquest article.

Art. 33. Iniciació de la gestió tributària

La gestió dels tributs s'inicia:

- a) Per declaració o iniciativa del subjecte passiu.
- b) D'ofici.
- c) Per actuació investigadora.
- d) Per denúncia pública.

Art. 34. Declaració Tributària

1. És considerada declaració tributària tot document pel qual es manifesta o reconeix que s'han donat o produït les circumstàncies o elements d'un fet imposable. S'entén també com aquesta declaració la presenciació del document que conté o constitueix un fet imposable.

2. En cap cas, s'exigeix que les declaracions fiscals es formulen sota jurament o promesa.

3. Al temps de la presentació es donarà als interessats un rebut acreditatiu d'aquesta, i podrà servir a aquests efectes el duplicat de la declaració.

Art. 35. Obligatorietat de la seua presentació

És obligatòria la presentació de la declaració dins els terminis determinats en cada ordenança particular, i en general, dins el termini de trenta dies comptadors des de l'endemà a aquell en què es produeix el fet imposable. La no presentació dins el termini és considerada com a infracció simple i sancionada com a tal.

Art. 36. Efecte de la presentació

1. La presentació de la declaració davant l'Administració no comporta acceptació o reconeixement de la procedència del gravamen.
2. L'Administració pot recaptar declaracions i l'ampliació d'aquestes, com també la subsanació dels defectes observats quan siga necessari per tal de liquidar l'exacció i per la seua comprovació.

Art. 37. Liquidació del deute tributari

Determinades les bases imposables, la gestió continuarà mitjançant la pràctica de la liquidació per tal de fixar el deute tributari l'aprovació del qual correspon, tret si la disposició legal expressa el contrari, al president de l'entitat local.

Art. 38. Tipus de liquidacions

1. Les liquidacions són provisionals o definitives.

Tenen la consideració de definitives:

- a) Les practicades prèvia investigació administrativa del fet imposable i comprovació de la base de gravamen, tant si hi ha liquidació provisional o no.
 - b) Aquelles que no han estat comprovades dins el termini de prescripció.
2. Fora dels casos que s'indica en el número anterior, les liquidacions tenen caràcter de provisionals, siguen a compte, complementàries, caucionals, parcials o totals, com també les autoliquidacions.

Art. 39. Comprovació a l'efecte de la liquidació

1. L'Administració no està obligada a ajustar les liquidacions a les dades consignades en les declaracions dels subjectes passius. Amb aquesta finalitat, l'Administració comprova, en practicar les liquidacions, tots els actes, elements i valoracions consignades en les declaracions tributàries per mitjà de la seua activitat d'investigació regulada en el Títol IV d'aquesta ordenança.
2. L'augment de base tributària sobre aquella que resulta de la comprovació de les declaracions s'ha de notificar al subjecte passiu, amb expressió concreta dels fets i elements addicionals que la motiven, conjuntament amb la liquidació que es practique.

Art. 40. Notificació de la liquidació

1. Les liquidacions són notificades als subjectes passius amb expressió:

- a) Dels elements essencials d'aquestes.
 - b) De les mesures d'impugnació que puguen ser exercitades, amb indicació de terminis i òrgans davant els quals s'han d'interposar.
 - c) Del lloc, termini i forma com ha de ser satisfet el deute tributari.
2. Les notificacions defectuoses tenen efecte a partir de la data en què el subjecte passiu es done expressament per notificat, interposa el recurs pertinent o efectua l'ingrés del deute tributari.
 3. Tenen efecte pel transcurs de sis mesos les notificacions practicades personalment als subjectes passius que tot i contenir el text íntegre de l'acte han omés algun altre requisit, tret que s'haja fet protesta formal dins d'aquest termini en sol·licitud que l'Administració rectifique la deficiència.

Art. 41. Padró o matrícula de contribuents

1. Poden ser objecte de padró o matrícula de contribuents els tributs en què per llur naturalesa, la realització del fet imposable té caràcter periòdic.
2. Els subjectes passius estan obligats a fer avinent a l'Administració, dins el termini de trenta dies hàbils següents a aquell en què es produeix, tota modificació sobrevinguda que pot originar alta, baixa o alteració en el padró.
3. Les altes es produeixen:
 - a) Per declaració del subjecte passiu.
 - b) D'ofici o per l'acció investigadora de l'Administració. Tenen efecte les altes des de la data que es practiquen o en altra que, per disposició de cada ordenança particular, naix l'obligació de contribuir.
4. Les baixes han de ser sol·licitades pels subjectes passius i, després de ser comprovades, produeixen, si s'escau, la definitiva eliminació del padró, amb efecte a partir del període següent a aquell en què han estat presentades, tret les excepcions que s'estableixen en cada ordenança particular.

Art. 42. Aprovació, exposició al públic i reclamacions dels padrons.

1. Els padrons o matrícules se sotmeten cada exercici a l'aprovació de la Presidència i s'exposen al públic a l'efecte d'examen, reclamació i correcció de dades per part dels legítimament interessats, durant el termini de quinze dies.
2. L'exposició al públic es realitza fixant l'edicte en el tauler d'anuncis de la casa consistorial i se n'inserta còpia en el Butlletí Oficial de la Província.

Art. 43. L'exposició al públic dels padrons i matrícules que contenen la quota tributària produeix l'efecte de notificació de la corresponent liquidació, i els interessats poden interposar recurs de reposició contra aquesta en el termini d'un mes comptador des de l'endemà de la data de finalització del període d'exposició pública.

Art. 44. Caràcter de registre públic

El padró o matrícula de contribuents té la consideració d'un registre permanent i públic, que pot dur-se mitjançant qualsevol procediment, fins i tot mecànic, que l'entitat local acorde establir. En els casos en què existeix fitxer o registre informatitzat, aquells que tenen la condició d'interessats, segons la Llei de Procediment Administratiu, tenen dret a consultar-lo i a obtenir certificacions sobre llurs dades, les quals tindran el mateix valor que les lliurades a partir dels fitxers tradicionals de la liquidació i recaptació de tributs

Art. 45. Caràcter de registre públic

1. Pot refundre's la liquidació i la recaptació de les exaccions que afecten a un mateix subjecte passiu.
2. La refosa requeix els requisits següents:
 - 2.1. Pel que fa a la liquidació han de constar-hi les bases i els tipus de quotes de cada concepte, amb la qual cosa queden determinades i individualitzades cadascuna de les liquidacions que es refonen.
 - 2.2. Pel que fa a la recaptació, han de constar per separat les quotes relatives a cada concepte, la suma del qual determina la quota refosa que cal exaccionar mitjançant el

document únic.

3. Les quotes relatives a cada concepte tributari poden ser recurrides de forma independent respecte de la quota refosa i és d'aplicació amb aquest efecte el règim general de suspensió i recurs.

Art. 46. Quotes la gestió de les quals resulta antieconòmica per als interessos municipals.

1. Deixen de liquidar-se, són anul·lades d'ofici o són baixa, segons la situació del seu procés respectiu de gestió, aquelles quotes que pel seu valor resulten antieconòmiques per a la hisenda local, per exedir l'import potencial de les seues despeses de gestió al de la respectiva quota.

2. Cada ordenança reguladora dels tributs propis fixa, si s'escau, la quantia màxima del límit per tal que opere la previsió de l'apartat precedent.

3. L'entitat local pot excloure, sense cap limitació, els conceptes o quotes que, pels períodes de meritació, sistemes de cobrament o qualsevol altra circumstància, considera que no han de ser objecte de baixa automàtica, per raó de l'antieconomicitat de les quotes que es preveu en aquest article.

TITOL III: Normes de recaptació tributària

Art. 47. Normes de recaptació. Disposició general.

1. La gestió recaptatòria consisteix en l'exercici de la funció administrativa adreçada a la realització de tots els recursos que constitueixen l'hisenda local.

2. La recaptació es pot realitzar:

a) En període voluntari.

b) En període executiu.

3. En període voluntari, aquells que estan obligats al pagament, faran efectius els deutes dins els terminis assenyalats amb aquesta finalitat. En període executiu, la recaptació serà realitzada coercitivament per via d'urgència sobre el patrimoni de qui està obligat que no ha complert la seua obligació en període voluntari.

Article 48. Sistema de recaptació

1. L'Administració pot utilitzar per a la recaptació dels seus tributs qualsevol dels sistemes que autoritza la llei.

2. Tanmateix, preferentment els valors en rebut es recaptin en període voluntari mitjançant entitats col·laboradores, tot i atenent les normes i bases aprovades o que approve aquesta entitat local.

Art. 49. Classificació dels deutes a l'efecte recaptatori.

Els deutes tributaris que resulten de liquidacions practicades pels òrgans competents són classificats a l'efecte de recaptació en:

a) Notificades: per tal que el deute siga exigible és indispensable el requisit de la notificació de forma legal.

b) Sense notificació: són aquells deutes que per derivar directament de padrons o matrícules de contribuents no cal la seua notificació individual, malgrat que el deute tributari varia periòdicament per aplicació de recàrrecs o augments del tipus impositiu prèviament determinats en la respectiva ordenança. Tampoc no cal notificació

individualitzada quan es tracta de modificació del deute tributari inclòs en padrons o matrícules que té el seu origen en la modificació de la base tributària, quan aquesta ha estat notificada individualment o col·lectiva, segons la normativa que regula cada tribut.

c) Autoliquidats: són aquells en els quals el subjecte passiu, mitjançant efectes timbrats o declaracions-liquidacions, compleix el pagament simultani del deute tributari.

d) Concertats aquells que hagen estat objecte de concert, en els casos no prohibits per la llei, prèvia sol·licitud de l'interessat.

Art. 50. Lloc de pagament

1. Els deutes tributaris notificats, autoliquidats i concertats s'han de satisfer, amb caràcter general, a la Tresoreria, tret que la notificació, instruccions de l'autoliquidació o regulació del concert estableixen altre lloc específic de pagament.

2. Els deutes tributaris sense notificació es pagaran per mitjà les oficines de recaptació, mentre subsistesquen i així ho haja establert l'entitat local, o dels serveis específics que s'hagen creat o mitjançant entitats bancàries i de les caixes d'estalvis col·laboradores, i donarà sempre informació oportuna i reglamentària als contribuents del sistema elegit.

Art. 51. Terminis de pagament

1. Dels deutes notificats.

Aquests deutes que es deriven, per regla general, de liquidacions directes individualitzades, es paguen en període voluntari des de l'endemà de la data de notificació fins a l'últim dia hàbil del mes natural següent al de la notificació.

2. D'aquells que es paguen mitjançant efectes timbrats.

S'han de pagar en el moment de realització del fet imposable.

3. D'aquells autoliquidats pel mateix subjecte passiu.

S'han de pagar al temps de la presentació de les corresponents declaracions, en les dates i terminis que assenyalen les ordenances particulars de cada tribut. Amb caràcter general i supletori del que disposa cada ordenança particular, l'autoliquidació s'ha de fer des que tinga lloc el fet imposable fins a l'últim dia hàbil del mes natural següent a aquell en el qual s'ha produït.

4. D'aquells que es paguen mitjançant concert.

4.1. Els deutes concertats s'han de pagar en els terminis que assenyalen els respectius convenis.

4.2. Finalitzats aquests terminis, l'Administració pot lliurar certificacions de descobert per tal de fer efectiu el deute concertat per via d'urgència, sense perjudici de la facultat de l'Administració de rescindir el concert.

5. D'aquells deutes periòdics o que es paguen mitjançant rebut.

5.1. El termini d'ingrés del període voluntari dels deutes per rebut és de dos mesos comptadors a partir de la data en què quede oberta el respectiu cobrament, tret que circumstàncies especials aconsellen l'ampliació d'aquest termini. Dita ampliació serà acordada, en supòsits excepcionals acreditats en l'expedient, per la Presidència, i a aquesta ampliació es donarà la publicitat escaient.

6. Els deutes no pagats en període voluntari es faran efectius per via d'urgència, tret del que preveuen els arts. 91 i 92 del Reglament General de Recaptació.

Art. 52. Pla de distribució del cobrament

1. El ple fixarà un termini per a la distribució durant l'any de la recaptació de les diferents exaccions que s'han de cobrar mitjançant rebut, per tal que, tot i mantenint el cobrament de les quotes per períodes anuals, per tal d'evitar la proliferació dels rebuts, es distribueix el cobrament del conjunt de les exaccions progressivament durant l'exercici; amb la qual cosa s'evita que els contribuents suporten amb caràcter general el pagament de totes les seues quotes anuals en un sol període, alhora que es distribueix també, harmònicament, l'ingrés dels recursos a la Tresoreria.
2. L'esmentat pla ha d'estar degudament aprovat i publicat per al coneixement general, en el Butlletí Oficial de la Província abans de l'acabament de l'exercici immediatament anterior a aquell que es concreta la planificació. Una vegada aprovat aquest pla, per als exercicis següents més cal sotmetre a aquest procediment aquelles exaccions que són noves o aquelles en les quals s'altera el període de cobrament programat anteriorment.
3. S'estableix amb caràcter general el "Pla de Cobrament" següent:

PERIODE	EXACCIO
1) 1 de març a 30 d'abril	Aigua potable-Clavegueram, Vehicles, Ocupació de via pública, Fem i Guals
2) 1 de juliol al 31 d'agost	Aigua potable- Clavegueram
3) 15 juliol a l'1 d'octubre	IBI de naturalesa urbana i rústica, IAE
4) 1 novembre al 31 desembre	Aigua potable-Clavegueram

Es fracciona el rebut de l'IBI en dos pagaments iguals, el 20 de juliol i l'2 d'octubre, per a tots el contribuents que hagen domiciliat el seu pagament.

Art. 53. Els recursos, la gestió dels quals, en part o en la seua totalitat, es realitzen per mitjà la Hisenda de l'Estat o organismes autònoms, són gestionats per aquests d'acord amb la normativa i amb els sistemes que aquests tenen establerts per tal de desenvolupar-la.

Art. 54. Forma de pagament

El pagament dels deutes tributaris s'ha de fer en efectiu, tret que l'ordenança pròpia de cada tribut disposa la utilització d'altres mitjans.

Art. 55. Pagament en efectiu

1. El pagament dels deutes tributaris que s'ha de realitzar en efectiu es fa per qualsevol dels mitjans següents:

- a) Diners de curs legal.
- b) Gir postal o telegràfic.
- c) Xec de compte corrent bancari o de caixa d'estalvis, degudament conformat per l'entitat.
- d) Xec bancari.
- e) Carta d'abonament o de transferència bancària o de caixa d'estalvis en els comptes oberts amb aquesta finalitat a favor de l'Ajuntament.

2. Pel que fa a la forma, requisits, efectes extintius del deute, lliurament de carta de pagament i la resta de qüestions referides al pagament, s'ajustarà al que preveu el Reglament General de Recaptació de la Hisenda Pública i disposicions que el despleguen.

3. Malgrat això, quan es tracta de deutes tributaris de venciment periòdic, dels que no

s'exigiren notificació expressa, es podrà acordar la domiciliació bancària o en caixa d'estalvis dels esmentats deutes, de forma que l'entitat actue com a administrador del subjecte passiu, i pagarà els deutes que aquest li ha autoritzat; aquesta domiciliació no necessita altre requisist que el previ avís per escrit a la Tresoreria i al banc del qual es tracte, dels conceptes contributius als quals afecte l'esmentada domiciliació.

4. Aquesta domiciliació mentre no siga anul·lada per l'interessat o rebutjada per l'entitat, té validesa per un temps indefinit.

Art. 56. Pròrrogues, ajornaments, fraccionaments

Aquestes matèries estan subjectes al que disposa la legislació específica del Règim Local, Llei General Tributària, Reglament General de Recaptació i la resta de disposicions concordants i complementàries, i s'aplica en qualsevol cas el corresponent recàrrec, sense perjudici que en supòsits molt qualificats i excepcionals es pugui acordar discrecionalment a instància de l'interessat la supressió o variació de determinades garanties, quan queda suficientment justificat en l'expedient la impossibilitat de prestar-les.

Art. 57. Procediment d'urgència

1. S'inicia quan, acabats els respectius terminis d'ingrès en període voluntari, no s'ha pagat el deute.

2. El procediment és regit pel que disposa el Reglament General de Recaptació i la resta de disposicions concordants i complementàries, vigents en cada moment.

Art. 58. Crèdits incobrables

Les quotes legítimament imposades que no s'han fet efectives en el període d'urgència, per ignorar-se el domicili del deutor o per insolvència d'aquest, es poden declarar crèdits incobrables mitjançant resolució de la Presidència a proposta de la Tresoreria, una vegada fets els tràmits i d'acord amb les normes que estableix el Reglament General de Recaptació.

Art. 59. De l'ingrès o dipòsit previ

1. L'Administració pot utilitzar el sistema d'ingrès o el dipòsit previ d'acord amb el que disposa l'art. 26 del text refòs de la Llei d'Hisendes Locals, sempre que així s'estableix en la respectiva ordenança particular, reguladora del tribut, i d'acord amb el procediment regulat als apartats següents d'aquest article. En aquest supòsit, en sol·licitar-se la prestació del servei o la realització de l'activitat administrativa, haurà d'acreditar-se mitjançant l'escaient carta de pagament, l'ingrès de l'import de les quantitats corresponents.

2. La liquidació que es practique per tal de realitzar aquest ingrès previ, té caràcter de provisional i en cap cas faculta per a la prestació del servei o realització de l'activitat administrativa, de què es tracte, que només pot dur-se a terme quan s'obté l'autorització corresponent.

3. A l'efecte del paràgraf anterior, els interessats presentaran a les oficines de l'entitat local declaració de les bases tributàries i la resta d'elements necessaris per a la liquidació de l'exacció.

4. Una vegada arribat el moment de practicar la liquidació definitiva pels serveis o

activitats que s'autoritzen o realitzen, segons els casos, es compensarà en aquesta liquidació l'import de l'ingrès o dipòsit previ.

5. Si de la liquidació definitiva resulta quantitat a exaccionar per diferència a favor de l'entitat local, es notificarà a l'interessat i se seguirà els tràmits reglamentaris per a la seua gestió. Si no n'hi ha, hom considerarà automàticament definitiu l'ingrès previ, sense necessitat de cap altre tràmit. Si pel contrari, es dóna ròssec a favor del contribuent, aquest quedarà a la seua disposició i es tornarà d'ofici sense necessitat de petició de l'interessat.

6. L'import de l'ingrès previ es tornarà a l'interessat, sempre que, per causes no imputables a aquest, es deixa de prestar el servei o de realitzar l'activitat administrativa. Amb tot açò, quan es tracta de llicències, el servei s'entén com a prestat, i meritada la taxa. Pel fet de realitzar-se l'activitat adreçada a la seua concessió, malgrat que aquesta no hi tinga lloc.

TITOL IV: Investigació i inspecció

Art. 60. 1. L'Administració investigarà els fets, actes, situacions, activitats, explotacions i les altres circumstàncies que integren o condicionen el fet imposable, i comprovaran la valoració de la base de gravamen.

2. La investigació serà realitzada mitjançant l'examen de documents, llibres, fitxers, factures, justificants i apuntacions de comptabilitat principal o auxiliar del subjecte passiu; també amb la inspecció de béns, elements, explotacions i qualsevol altre antecedent d'informació que calga per tal de determinar el tribut.

3. A fi d'acomplir el que disposa els apartats anteriors, l'entitat local pot establir, amb subjecció al seu reglament orgànic, els serveis d'inspecció de tributs.

Art. 61. Deure de col·laboració

1. Els subjectes passius estan obligats a dur i a conservar els llibres de comptabilitat, registre i els altres documents que en cada cas siga establerts, i també com a facilitar la pràctica de les inspeccions, proporcionant a l'Administració les dades, informes i antecedents o justificants que tenen relació amb el fet imposable.

2. Qualsevol persona natural o jurídica, privada o pública, per simple deure de col·laboració amb l'Administració, està obligada, a requeriment d'aquesta, a proporcionar tota classe de dades, informes o antecedents amb transcendència tributària deduïts de les seues relacions amb altres persones.

Art. 62. Documentació de les actuacions de la inspecció

Les actuacions de la inspecció, sempre que tenen alguna transcendència econòmica per als subjectes passius, són documentades mitjançant:

- Diligències: per tal de fer constar tots els fets o circumstàncies rellevants que es produeixen en el curs del procediment inspector, i també les manifestacions de les persones que hi intervenen.

- Comunicacions mitjans documentals, mitjançant els quals la inspecció és relacionada unilateralment amb qualsevol persona o organisme, en l'exercici de les seues funcions.

- Actes prèvies o definitives: documents en els quals s'arreglen els resultats de les actuacions de la inspecció i és proposada la regularització de les situacions del subjecte

passiu pel que fa a la hisenda local, amb expressió, si s'escau, de les infraccions observades, i s'hi inclourà quan pertoque, els interessos de demora i la sanció aplicable.

Art. 63. Contingut de les actes de la inspecció

1. En les actes d'inspecció serà consignat:

- a) El nom i cognoms de la persona amb la qual s'entén la diligència i el caràcter o representació amb que hi compareix.
- b) Els elements essencials del fet imposable i de la seua atribució al subjecte passiu.
- c) La regulació de les situacions tributàries que es considere procedent.
- d) La conformitat o disconformitat del subjecte passiu o del seu representant.

2. Quan el subjecte passiu no subscriu l'acta o si la subscriu no presta la seua conformitat a les circumstàncies en ella consignades, de la mateixa manera que quan l'acta no es subscriu per persona suficientment autoritzada per a fer-ho, s'incoarà l'expedient administratiu escaient al qual servirà de capçalera l'acta de referència en què es dona al subjecte passiu un termini de quinze dies per tal de presentar les al·legacions.

3. La resolució de l'expedient serà notificada a l'interessat conjuntament amb la liquidació que recaiga i es podrà formular, davant el mateix òrgan que dictà l'acte administratiu, el corresponent recurs de reposició.

4. En qualsevol cas, la inspecció serà regida pe les normes contingudes en els arts. 140 i ss. de la Llei General Tributària i pel RD 939/86, de 25 d'abril (BOE núm. 115, de 14 de maig), pel qual s'aprova el Reglament General d'Inspecció dels Tributs.

Art. 64. La denúncia

1. L'acció de denúncia pública és independent de l'obligació de col·laborar amb l'Administració.

2. L'acció de denúncia és pública, i per tal que produeixa drets a favor del denunciant s'ha d'estendre, signar-se i ratificar-se per escrit. S'acredita la personalitat i es constitueix un dipòsit del 10% de l'import de la infracció denunciada.

3. Si la comprovació de la denúncia produeix despeses es cobriran amb l'import del dipòsit, sinó resulta certa, s'ingressarà aquest import en la caixa de la corporació, una vegada deduïda la quantitat necessària per tal de satisfer, si s'escau, les despeses originades.

4. Si la denúncia resulta certa, i una vegada realitzat l'ingrés del deute tributari, el denunciant té dret, a més a més, del cinquanta per cent de la multa, que resulte definitivament imposada a la devolució del dipòsit que haja fet o del que sobra en haver-se originat despeses en la comprovació de la denúncia, per a la qual cosa l'Administració haurà de presentar-li el compte escaient.

DISPOSICIO ADDICIONAL

Per a allò que no disposa aquesta ordenança regeix la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, com també la legislació general tributària de l'Estat, de les quals és supletòria la Llei General Pressupostària i les respectives lleis que dicte la Generalitat valenciana en el marc i d'acord a l'esmentada legislació estatal.

DISPOSICIO FINAL

1. Aquesta ordenança, que consta de 64 articles i una Disposició Addicional, fou aprovada

pel ple en data 22 de novembre de 1990, i modificada en data 11 de maig de 2012 (BOP 25/05/2012)

2. Aquesta ordenança vigirà a partir de l'1 de gener de 2000 i continuarà d'ara endavant fins que l'Ajuntament approve la seua modificació o derogació.